

במד'נה

(המשך מעמוד 7)

לירה עבור כל דולאר. ישבו הימאים וערכו השבון: לפי החוזה החדש, המוצע ע"י ועד תם המארגנת, ישתכר מלח כשיר 20 ל"י יותר מאשר קודם. אולם לפי חשבון השער החדש תרד משכורתו בשתי לירות אף מן המשכורת הקודמת, שהיתה אחת הסיבות לשביתה: כי מלח המשתכר 60 ל"י יקבל רק 34 דולאר ו-26 ל"י, בעוד שעד כה, שעה שהרויח רק 40 ל"י, קיבל 34 דולאר ו-28 ל"י.

והי העלאה לצורך הורדה! התרעם ימאי מבין השוכתים-לשעבר. נאנח חברו: "מה אתה רוצה? הועדה המארגנת וחברת שוהם הם שני זנבות של אותו עכבר".

חודת האומה

שביתה כמעט סודית

זוגות וזוגות הלכו, צלעו או טיפסו 20 נכים ברחובות הקרייה בתל-אביב, חילקו בין הפקידים חוזרים קטנים וצנועים שהודיעו כי "נכי מלחמת השחרור הכריזו היום שביתה אוהרה נגד הצמצומים בשטח שיקום הנכים". אותה שעה התייצבו בכניסות משרדי השיקום בתל-אביב, יפו, חיפה וירושלים קרוב ל-300 נכים אחרים שמנעו את הכניסה ולא נתנו לפקידים לנהל את עבודתם השיגרתית. למעשה לא היתה פעולתם של הנכים מכיוונת נגד אגף השיקום המספלי בענייניהם ה"שולפים כי אם נגד הממשלה בכללה וגם נגד ארשות הכנסת שלא טרחה להתעמק בענייניהם.

לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) ת"ש"ט זכאי כל נכה מלחמת העצמאות בעל אחווי נכות לקבל תגמול כספי חדי-פעמי בשיעור של חמש לירות עבור כל אחוז עד 40 אחוז ושבע לירות עד 50 אחוז. (טבלת האחוזים קובעת למשל: עבור עקירת עין — 35 אחוז, קטיעת רגל מתחת לברך — 50 אחוז). לנכים בעלי 50 אחוז ומעלה הובטחה לפי אותו חוק פנסיה חודשית.

הפשרה: בני רעש. אולם חוק זה לא היה לשביעות רצונם של הנכים וגם ה"ממשלה הסכימה כעבור זמן מה, לדעה זו, הבטיחה להגיש לכנסת הצעה לתיקון החוק. היה זה עוד בזמן כהונת הכנסת הראשונה. הכנסת פוררה, נבחרה כנסת שנייה ותיקון החוק טרם אושר. נתגלה גם מכשול אחר: שר האוצר הטיל וטו על ההצעות כי היו כרוכות בהוצאות גדולות. רק לאחר התערבותו של דוד בן-גוריון הובטחה העברת הצעת התיקון לכנסת.

אולם בינתיים השתנו הדברים. מה שנחשב להישג גדול לפני שנה הפך משולל-המציאות. כל שכן כאשר נודע כי בהצעת התיקון ציב הכללי של הממשלה לא נחקבלו הצעות אגף השיקום, קוצצו הסכומים שנקבעו על-ידי האגף לפעולותיו.

יחד עם זאת החלו הנכים תובעים מהממשלה גישה אחרת לבעיותיהם. על המוסדות, תבעו הנכים, לראות בנכים גורם קיים שאין לקבוע תאריך שרירותי לחיסולו. גם העובד דה כי מספר ניכר של כצועי צה"ל (שלאחר מלחמת העצמאות) מתווסף מדי שנה לרשימת הנכים* מחייבת שאגף השיקום הנכים יגובש למוסד ממלכתי קבוע עם הכניית פער לה לטווח ארוך, ייום פעולת הכשרה נרחבת להחזיר לנכה אמצעי קיום פרודוקטיבי ולא רק יעניק לו רשיון למוגנית או לחנות מן הרכוש הנטוש.

למרות שהתביעה לשביתה היתה כמעט משותפת לכל חברי איגוד הנכים נתקבלה ההחלטה רק לאחר ויכוח ארוך. החשש שע"י לפני הנכים היה כי פעולתם תקבל — כפי שקרה לא פעם לתנועות או פעולות בלתי-תלויות — חותם של מפלגה שתמצא בפעולתם הודמנות טובה להשמיע את סיסמאותיה. לבסוף נמצאה הפשרה: כדי למנוע היאחזות מפלגתית בהם, החליטו הנכים לערוך את שביתתם בעוררם רעש קטן ככל האפשר.

כמובן, היתה זאת החלטה משונה במקצת, שהנכים אשר תקוותיהם תלויות במידה רבה בתמיכת הציבור הרחב נאלצו לערוך את שביתתם כמעט בסוד. אולם נחמתם היתה כי אל תהיה השביתה אלא אוהרה, תביא להפגנה רצינית יותר (שביתה בכנסת) אם לא תובא בחשבון. ואז, החליטו הנכים, כאשר יגיעו מים עד נפש, ינקטו בצעדים נמרצים ונרחבים — תנהגה המפלגות כאשר תנהגה.

* מספר הנכים הבלתי-משוקמים כיום: 400.

היט שקט... האלילות אין! ?!

לעתים קרובות שואלים עצמם שאזה זו 1500 עובדי הנמל בתל-אביב ויפו. שהרי בימים אלה נפרקות האניות בקצב מהיר ונמנעות הוצאות דמי השהיה כמטבע זר. גם החובלה מן הנמל לתל-אביב, לאזור השפלה, לירושלים ולדרום וזה יותר. מחסני הנמל מוכנים לקלוט פחורה, הפירות הריקות מרצדות במעגן כאפס מעשה, והידים נכספות לפרוק ולטפל כמטען בזריזות ובמסירות.

שלח מטעניך דרך נמל תל-אביב-יפו

אוצר מפעלי ים בע"מ

גרעין עמית

בשבת 22.52 במרכז החקן דאי אלנבי 126, ישיבת מז-כירות בשעה 5.00 בשעה 6.00 אספת חברים. דיון על מחנה העבודה בפסח.

באקר סאב עם אשכולית

טזעט

תראה בלאה נגד:

המצאה שוויצרית
וסילן אחר משכנע

חסוך את זמנך חוס על עורך

התגלח באשחת ברבסול:

1. רחץ את פניך
2. מרח ברבסול על פניך הרטובים מבלי לשפשף. (נסעם מן הסועם יספיקו)
3. התגלח בהרמיבך אח סכונת הנילוח לפי הצורך.

זהו האופן החדש של גילוח: פשוט ומהיר. לכן, למעלה-600 של הצרכנים בארה"ב משתמשים במשחת גילוח ללא סכרשת

ברבסול

משחת הגילוח הנפוצה ביותר בעולם

דרוש שליח

לפנות: "רפום ישראל" בע"מ, ת"א עיליד גשר רידינג - טל. 67204